

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Det første Vndringsforslag paa § 21 vedrører Spørgsmaalet om Ansættelsen af en Kapellan i Gistrup. De Herrer ville erindre, at dette Forslag paa en Maade er en Gjenganger fra ifjor; thi ifjor foreslog Ministeriet ligeledes Ansættelsen af en fast Kapellan, der skulde bo i Gistrup Sogn, samt Midler til at opføre 2 mindre Kirkebygninger i dette Sogn. Det blev negtet af hele Udvalget, men, som man vil erindre, med forskjellig Motivering, idet Udvalget delte sig i 2 Grupper, af hvilke den ene negtede det, fordi man ønskede Sagen ordnet uden Hensyn til Sognegrændser og paa en mere økonomisk Maade, naar disse Forhold overhovedet blive tagne under Overveelse i deres Helhed, hvormod den anden Gruppe stillede sig paa et derfra næsentligt forskjelligt Standpunkt, idet man ønskede forskellige Forhold af den Natur overhovedet gjorte til Gjenstand for en indgaaende Overveelse, og indtil da Tjenesten besørgt ved Hjælpepræster og ved Afbenyttelse af Skolelokaler. Forslaget, saaledes som det er fremkommet iaar fra Ministeriet, er i sit Indhold noget mere begrændset end ifjor. Ministeren indskrænker sig til at forlange Oprettelsen af et Kapellani i Gistrup og een Kirkebygning. Den ene Kirkebygning, den i Brande Sogn, er der ikke gjort nogen Indvending imod, men med Hensyn til Kapellaniet i Gistrup har Udvalget delt sig i to Dele, hvoraf den ene, Mindretallet, vil bevilge Udgifterne dertil, medens den anden Del af Udvalget, det's Flertal, staar omtrent paa samme Standpunkt, som den af mig først nævnte Del af Udvalget gjorde ifjor, hvilket fremgaar af Bemærkningerne i Betænkningen. Jeg skal med Hensyn til denne Sag og med Hensyn til de følgende indskrænke mig til at referere Udvalgets Stilling ganske objektivt, da de Herrer ville erindre, at jeg gjentagne Gange har gjort opmærksom paa, at jeg i disse Sager ikke tager Position. Naar mit Navn staar med paa det ene Forslag, er det, som jeg tidligere har sagt, kun for at undgaa den Uleilighed at ville det ud overalt, hvor det af saadanne religiøse Hensyn skulde udelades; jeg har kun gjort det med Hensyn til det følgende Forslag, som er af mere udpræget Natur. Jeg kan saa meget mere indskrænke mine Udtalelser, som jeg er overbevist om, at Medlemmer, der ere lokalt kjendte med disse Egne, ville, hvis der overhovedet skal fremsføres noget mere Specielt om Sagen, tage Ordet fra hvert af de to Standpunkter, Udvalget har indtaget. — Det næste Forslag, som jeg ligeledes skal indskrænke mig til at referere, og som jeg for mit personlige Vedkommende hverken foreslaar Noget for eller imod, vedrører Tilskudet til den dansk-norske Menighed i Paris i Henhold til et Andragende, som er omtalt i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, og som gaar ud paa, at denne Menighed af Staten skal have et Tilskud paa 4,000 Kr. i 3 Aar.

Mindretallet i Udvalget er af den Ansættelse, at man her vil komme ind paa noget Nyt, idet man ikke tidligere har støttet udenlandske danske Menigheder hverken i Europa eller i Amerika. Man har indskrænket sig til at understøtte Søndagsmenigheder, Søndagsmissioner, — jeg veed ikke rigtig, hvorledes den officielle Bencænnelse er — og derfor frygter man for, at man ved at komme ind paa dette Skridt skulde blive forpligtet eller ikke vilde kunne undgaa konsekvent overhovedet herfra at komme til at understøtte danske Menigheder i Udlandet, ikke blot i Paris, men paa mange andre Steder paa Nordkysten, medens Flertallet ikke deler denne Ansættelse, i detmindste ikke i samme Grad, idet det nemlig mener, at man uden Konsekvenser og uden Fare vilde kunne give et Tilskud eengang for alle. Hvorvidt et saadant Tilskud eengang for alle af 4,000 Kr. vilde være tilstrækkeligt, skal jeg ikke udtale nogen Mening om; jeg tvivler noget paa det, men det er en Sag, jeg ikke skal gaa nærmere ind paa. Jeg tænker, de Herrer selv vilde udtale sig derom. Jeg vil blot endnu gjøre opmærksom paa, at naar det erede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) er nævnt mellem Flertallet, beror det paa en Feiltagelse, hans Navn skulde være opført blandt Mindretallet. — Jeg gaar derefter over til Vndringsforslaget Nr. 50, men det staar i Forbindelse med Vndringsforslag Nr. 47, og det behøver altsaa ikke nogen nærmere Forklaring. — Med Hensyn til Vndringsforslag Nr. 51 og 52, som ere stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget, findes Forklaring i de Forslagets ledagende Skrivelser. — Vndringsforslag Nr. 53 derimod, som er stillet af Udvalgets Flertal, og som gaar ud paa at negte Optagelsen af den foreslaede Anmærkning, har sin Grund i, at man overhovedet fra Udvalgets Flertals Side ikke er tilfreds med eller glad over disse Anmærninger paa Finantslovens af lignende Indhold. Saadanne Anmærninger findes nemlig under Kunstsamlingerne paa forskellige Steder i Finantslovsforslagene og Finantslovene, ogsaa for den gjældende Finantslovs Vedkommende, dels nemlig under samme Konto og dels under de under Universitetet henhørende Musser. Det er en Foranstaltning, der er ønsket og foreslaet fra Regeringens Side, for at den kunde faae Midler til, uden først at erholde den nødvendige Bevilling, at anstafte Kunstværker. Som Grund dertil anføres den, at man ofte maa benytte et gunstigt Dieblit, eller paa den Maade kan komme til at benytte et gunstigt Dieblit til let og billigt at erholde Kunstværker, medens man ellers ikke kunde faae dem. Udvalgets Flertal er idetmindste af den Ansættelse, at den Grund ikke kan opveie de Ulemper, der ligge i en saadan Anmærkning, idet den baade hvad Overfælseligheden og Kontrollen angaar svækker Budgettets Betydning, og det mener, at man i de fleste Tilfælde